

Roma vizyonu belirler - Numara On Yedi

144.000'in Nihai Elekten Geçirilmesi: Canavarın Suretinin Peygamberlik Sınavı

Jeff Pippenger
2024-09-24

Yüz kırk dört binin arasında olmaya çağrılanlar şimdi son eleme sürecindedir ve bu süreç, canavarın suretinin oluşumuna dayanan bir sınav sürecidir. Sınav süreci Tanrı'nın evinde başlar; çünkü yargı her zaman Tanrı'nın evinden başlar ve sonrasında Tanrı'nın diğer sürüsü de aynı sınav süreciyle karşı karşıya kalır. Muhtemelen canavarın suretinin oluşumundaki en belirgin ve en önemli peygamberî özellik, bunun iki kez gerçekleşmesidir; önce Amerika Birleşik Devletleri'nde, sonra dünyanın geri kalanında. Peygamberî açıdan bu, dünyadaki canavarın suretinin, bu suretin son tezahürü olduğu anlamına gelir; dolayısıyla dünyadaki canavarın suretinden önce gelen canavarın suretine dair her türlü örnek, yalnızca aslı işaret eden bir gölgeydi.

11 Eylül 2001'de Tanrı'nın evinde yargı başladı. O tarih, Vahiy 10'un meleğinin elinde açık küçük bir kitapla indiği 11 Ağustos 1840 ile önceden örneklenmişti. Onuncu bölümün meleği indiğinde, Protestanlığın yargısının o sırada başlamış olduğunu ilan etti. Tanrı kime yargı uygulayacaksa, onu önce uyarır ve Miller'in zamanı belirleme konusundaki yönteminin doğrulanması, İkinci Geliş'in yargısına ilişkin hesaplarına güvenilirlik kazandırdı. Protestanların sınanması 11 Ağustos 1840 itibarıyla başlamıştı ve 1844'e gelindiğinde Protestanlar Roma'nın kızları hâline gelmişti. 1840'tan 1844'e uzanan dönem, 11 Eylül 2001'den yakında gelecek Pazar yasasına kadar olan dönemi örnekler.

O iki dönem, Kutsal Ruh'un üzerine indiği İsa'nın vaftizinden çarmıha gerilişine kadar olan süreçle de temsil edildi. O üç dönem, Tufan'a giden süreçte tufan öncesi dünyaya verilen yüz yirmi yılla simgelendi. Her zaman, o belirli tarihsel dönemin yargısını işaret eden bir uyarı mesajı vardır. Son günlerdeki bu belirli dönemi de ele alan kutsal tarih anlatıları vardır.

Nuh yüz yirmi yıl vaaz etti, sonra tufanın yargısı geldi. Mesih bin iki yüz altmış gün vaaz etti, sonra haçın yargısı geldi. Vaftizci Yahya'nın uyarı mesajı, Mesih'in vaftizinde güçlendirildi ve ardından İsa kırk gün boyunca çöle götürüldü. Bu kırk gün ve kırk günün sonunda gelen üç sınav, mesaj bir kez güçlendirildiğinde (kutsal bir sembolün inişiyle, örneğin O'nun vaftizindeki Kutsal Ruh'un inişiyle ve Vahiy'in onuncu ve on sekizinci bölümlerindeki iki meleğin inişiyle tanımlandığı üzere) bir sınav sürecinin devreye girdiğini öğretir. İlahi sembol indiğinde, o anda yargının konusu olanlara duyurulan yargı mesajı güç kazanır ve yargılanmakta olan belirli grup, ancak mühletlerinin bitmesiyle son bulan özel bir döneme girer.

İsa'nın çizgisi iki tanıklık dönemini belirler. İlki bin iki yüz altmış gün süren kişisel tanıklığıydı; sonra da İstefanos taşlanıncaya kadar bir başka bin iki yüz altmış gün boyunca öğrencilerinin huzurunda sürdürdüğü tanıklığı.

O zaman melek şöyle dedi: “Bir hafta [yedi yıl] boyunca birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek.” Kurtarıcı hizmetine başladıktan sonra yedi yıl boyunca müjde özellikle Yahudilere duyurulacaktı; ilk üç buçuk yılı bizzat Mesih tarafından, ardından ise elçiler tarafından. “Haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu sona erdirecek.” Daniel 9:27. MS 31 yılının ilkbaharında, gerçek kurban olan Mesih Golgota’da sunuldu. O zaman tapınağın perdesi ikiye yırtıldı; bu, kurban hizmetinin kutsallığı ve anlamının kalktığını gösteriyordu. Yeryüzündeki kurban ve sununun sona erme zamanı gelmişti.

O bir hafta—yedi yıl—M.S. 34’te sona erdi. Sonra, İstefanos’un taşlanmasıyla Yahudiler Müjde’yi reddedişlerini nihai olarak mühürlediler; zulüm nedeniyle her yana dağılmış olan öğrenciler "sözü her yerde duyurdular" (Elçilerin İşleri 8:4); ve kısa süre sonra, zulmeden Saul iman etti ve uluslara elçi olan Pavlus oldu. *The Desire of Ages*, 233.

Nuh’un, Mesih’in, Milleritlerin ve yüz kırk dört binin çizgileri, belirli bir hedef kitlenin bir uyarı mesajıyla sınındığı bir zaman dilimine tanıklık eder. Mesajın güçlendirilmesi, bir sınama döneminin başlangıcını belirler ve bu dönem, söz konusu hedef kitlenin mühletinin kapanışıyla sona erer. İsa’nın peygamberlik çizgisinde iki tanıklık dönemi belirlenir. Bu iki tanıklık dönemi, 11 Eylül 2001’de inen ve Vahiy 18:1-3’ü yerine getiren meleğin temsil ettiği uyarı mesajı ile, ardından on sekizinci bölümün dördüncü ayetinden itibaren gelen ikinci sesin temsil ettiği uyarı mesajını örnekler.

Böylece, dünyayı uyarmaya yönelik son çalışmada kiliselere iki ayrı çağrı yapılır. İkinci meleğin mesajı şudur: "Babil düştü, düştü, o büyük şehir; çünkü fuhşunun gazabının şarabını bütün uluslara içirdi." Ve üçüncü meleğin mesajının yüksek sesli çağrısı sırasında gökten şöyle diyen bir ses işitilir: "Çıkm ondan, ey halkım." *Review and Herald*, 6 Aralık 1892.

İlk dönem, Tanrı’nın evinde başlayan yargıdır ve sonra yakında çıkacak Pazar yasasında, Babil’den çıkma uyarısıyla ikinci yargı dönemi başlar. Mesih’in vaftizinden çarmıha kadar uzanan süreç, 11 Eylül 2001’den Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasasına kadar olan dönemi temsil eder; Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasasından, her ulusun Pazar’ı Küresel İbadet Günü olarak kabul etmeye zorlandığı ana kadar olan dönem ise, en son ulusun boyun eğmesiyle sona eren dönemdir.

Bu dönem, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasasıyla başlar ve son ulus papalık gücüne boyun eğdiğinde sona erer. İkinci dönemin başlangıcı, birinci dönemin sonunu işaret eder ve her ikisinde de Roma’nın tanıklığında daha önce örneklenmiş Pazar yasaları vardır. 321 yılında çıkarılan ilk Pazar yasası, putperest Roma’nın otoritesiyle yürürlüğe konuldu. Papalık kilisesinin otoritesiyle yürürlüğe konulan Pazar yasası ise 538 yılıyla temsil edilir. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasası 321’e, son ulusa dayatılan Pazar yasası ise 538’e karşılık gelir. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasası, ardından İsrail’in sürgünlerinden oluşan sancak tarafından ilan edilen uyarı mesajının gelişini işaret eder.

O kilometre taşı 321 yılıdır ve her ulusun Pazar günü meselesi konusunda sınanacağı dönemin başlangıcını işaret eder. Bu dönem, son ulus Roma’ya boyun eğdiğinde sona erer ve bu olay 538 yılına ait kilometre taşıyla simgelenmişti. 321’den 538’e kadar olan dönem, çarmıhtan İstefanos’un

taşlanmasına kadar olan dönemle simgelenmişti. İstefanos taşlanırken, göksel tapınakta ayakta duran Mesih'i gördü; bu, insanlığa tanınan mühletin kapanışında Mikail'in ayağa kalkmasını simgeliyordu.

11 Eylül 2001, on sekizinci bölümün ilk üç ayetindeki uyarının gelişini işaret eder ve New York şehrinin büyük binaları Tanrı'nın bir dokunuşuyla yıkıldığında tam da o üç ayetin yerine geleceğini söyleyen kadın peygamber Ellen White'ın ortaya koyduğu kehanetle işaretlendi. Ayrıca, görmek isteyenler için bir işaret olan Patriot Act ile de işaretlendi; kişinin suçu kanıtlanana kadar masum olduğunu kabul eden İngiliz hukukunun ilkesi bir kenara bırakılarak, kişinin masumiyeti kanıtlanana kadar suçlu olduğunu kabul eden Roma hukukuna yerini bıraktı.

Patriot Yasası, Laodikyalı Yedinci Gün Adventizmi için yargının başlangıcını işaretledi. Bu dönem Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıyla sona erer. O eleme döneminden başarıyla geçen Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri, daha sonra Roma'ya boyun eğen son ulusla sona eren on sekizinci bölümün dördüncü ayetindeki uyarı mesajını verecekler. O dönem Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıyla başlar ve son Pazar yasasıyla sona erer.

Eğer, ikiden fazla tanığın tanıklığıyla belirlenen canavarın iki sureti olduğu gerçeğini yanlış anlarsak, 2001'de başlayan Vahiy kitabının on sekizinci bölümünün ilk üç ayetinin temsil ettiği işi de, aynı bölümün dördüncü ayetinde başlayan işi de yanlış anlarız.

Vahiy'in on sekizinci bölümündeki meleğin 1888'deki inişini Bayan White'ın doğrudan tanımlamasını ve aynı meleşi gelecekte ele almasını esas aldığımızda, 1888'in 2001'i temsil ettiğini görürüz. Yüceliğiyle yeryüzünü aydınlatan Vahiy kitabındaki melek, 1888'de Minneapolis toplantılarında indi ve New York Şehri'nin büyük binaları yıkıldığında yine indi.

Mesih'in vaftizinden çarmıha gerilişine kadar olan dönem, 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar olan dönem ve Nuh'un yüz yirmi yıllık dönemi, bir yargı dönemine üç tanıklık sunar. 1888, Minneapolis toplantılarında kayda geçen isyanın tezahürüne dair bir tanıklık sunar ve Nuh, mesajı reddedenlerden Kutsal Ruh'un geri çekildiğini gösterir. Tufan öncesi kuşağın isyanı da, 1888'deki kilise önderlerinin isyanı da, Musa'nın tarihinde Korah, Datan ve Abiram'ın öyküsüyle örtüşür; bir melek bunun Minneapolis'te tekrarlanmakta olduğunu Kardeş White'a söylemişti.

Amerika Birleşik Devletleri'nde Patriot Act'ten Pazar yasasına kadar olan dönem, Laodikya Yedinci Gün Adventizmi için sınanma dönemini temsil eder. Onların yargısını ilan eden uyarı mesajına karşı isyan, Kutsal Ruh'un çekilip alınmasını ortaya koyar ve bu nedenle o dönemin kötü, akılsız bakirelerinin üzerine kuvvetli bir aldanışın dökülmesine yol açar. İsyanın odağı, Nuh, Musa, İhtiyarlar Jones ve Waggoner ve elbette Kardeş White ile temsil edilen seçilmiş habercidir. Uyarı mesajına ve o dönemin habercisine karşı isyan, on bakire benzetmesinin tarihindeki “yağ” üzerine kuruludur.

Uyarı mesajını sunanlar bunu, “yağ”ları olduğu için yaparlar; bu “yağ” da uyarı mesajının kendisidir. Bu nedenle iki sınıf arasındaki ayrım, birinci ve ikinci meleşin hareketindekiler tarafından benimsenip Miller'ın yorum kuralları diye anılan peygamberlik yorum kurallarının ve üçüncü meleşin hareketi tarafından benimsenen peygamberlik yorum kurallarının doğru

uygulanmasıyla ortaya çıkar.

"Canavarın suretinin oluşumu" olarak temsil edilen sına, bu nedenle Tanrı'nın peygamberlik sözünde canavarın suretinin nasıl oluştuğuyla bağlantılı bir sına olmalıdır.

2001'deki Vatanseverlik Yasası, 1888'deki Blair Yasa Tasarısı tarafından; onun da 1776'daki Bağımsızlık Bildirgesi tarafından; onun da Mesih'in vaftizi tarafından simgelenmişti; Mesih'in vaftizi ise 11 Ağustos 1840'ı simgeliyordu—bunların hepsi, yargılamanın sına sürecinin meleğin elinden alınması ve sonra yenmesi gereken güçlendirilmiş bir uyarı mesajıyla başladığı gerçeğini destekler.

Amerika Birleşik Devletleri'ni "senin halkının yağmacıları" olarak tanımlayan peygamberlik öğretisi, kendi mantığıyla birkaç noktayı karıştırır; o noktalar ise canavarın suretinin oluşumunun unsurlarını belirlemede çoğu zaman en doğrudan kanıt metinleridir. Bu sınavın doğası gereği peygamberlik niteliğinde olduğunu göstermek için bir yol, peygamberliğin temel kurallarını kullanarak, ancak "senin halkının yağmacıları" ifadesinin temsil ettiği sembolün Roma olduğunu kabul ettiğinde anlaşılabilir bir gerçeği ortaya koymaktır.

Bu tasvir, Adventizm içindeki tarihin beş hattından alınmıştır; burada Roma'nın bir sembol olarak yorumlanmasına dair bir tartışma yaşanmıştır. Şimdi bu tartışmalı tarihlerin sonuncusunda, yani altıncısında ve bugünkü tartışma, 1843 çizelgesinde temsil edilen tartışmanın aynısıdır.

Bu gerçeği, peygamberlik kurallarını doğru uyguladığınızda görmek kolaydır. Kullanılması gereken peygamberlik kurallarından biri, sembollerin birden fazla anlama sahip olduğudur ve bir pasajda hangi anlamda kullanıldıkları, pasajın kendisi tarafından belirlenmelidir. Suriye kralı III. Antiochus Magnus, Daniel kitabının 11. bölüm 10. ayetindeki savaşı yerine getirdi; 11 ve 12. ayetlerde Raphia Savaşı'nı ve 15. ayette Panium Savaşı'nı yerine getirdi. 1843 tablosunda temsil edilen Milleritler arasındaki tartışma, yanlış Protestan görüşünün "haydutlar"ı Antiochus Epiphanes olarak tanımlamasıydı; ancak aynı zamanda "haydutlar"ın Roma'nın bir sembolü olduğu gerçeği de savunuluyordu.

Onuncu ayetten on beşinci ayete kadar olan ayetler ilk kez Antiochus III Magnus'un döneminde yerine geldi; bu yüzden bu ayetler ve bu ayetlerin daha sonra tarihsel olarak tekrarlanması, son günlerde bu ayetlerin yerine geldiğine dair iki tanık sunar; çünkü bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden ziyade, son günler hakkında daha doğrudan konuştular.

Bununla birlikte, bir peygamberin tanıklığının nereye uygulanacağına ilişkin yerleşik kurala ek olarak, doğrudan şu sözleri kaydeden Bayan White da vardır: "Bu peygamberliğin [Daniel 11. bölüm] yerine gelmesinde gerçekleşmiş olan tarihin büyük bir kısmı tekrar edecektir." Antiochus III Magnus, papalık Roma'sının vekil ordusu olarak Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil eder. Protestanlar, haydutların başka bir Antiochus'u sembolize ettiğini savunurken, Millerciler bunun Roma olduğunu biliyordu. Günümüzde bir taraf Amerika Birleşik Devletleri'ni haydutlar olarak tanımlıyor, diğer taraf ise temel gerçeğe bağlı kalıyor.

Eğer sembollerin birden fazla anlama sahip olduğunu ve anlamın kullanıldıkları bağlama göre belirlenmesi gerektiğini belirten kural geçerliyse, Birleşik Devletler'i soyguncular olarak

tanımlamak, Protestanların Antiokhos'u soyguncular olarak tanımlamasıyla paralellik gösterir; ancak artık Antiokhos, son günlerde Birleşik Devletler'in bir sembolüdür.

Bu pasajın bağlamı, hangi gücün görünümü tesis etmek için kendini yücelttiği sorusunu doğrudan ele almaktadır; dolayısıyla bu olguya vurgu yapmak yerindedir. Bu, birçok tanığın tanıklığına dayanarak da haklıdır; zira Roma'nın bir sembol olarak yorumlanmasına ilişkin tartışmadaki diğer tarihsel çizgiler de aynı gerçeği ortaya koyar. Söz konusu gerçek şudur: meselede yanlış tarafta olanlar, daima Roma'nın yerine Amerika Birleşik Devletleri'ni koyarlar. Ancak sembollerin birden fazla anlamı olduğunu kabul etmeye yanaşmıyorsanız ya da böyle olduğuna inansanız bile bu kurala tam bir güven duyacak kadar yeterince tecrübeli değilseniz, şimdi uygulanacak mantık yürütmesini takip etmeniz neredeyse imkânsız olacaktır.

İki boynuzlu her güç, son günlerde Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil eder. Fransa, Sodom ve Mısır tarafından temsil edilen ikili güçtür. İslam da Amerika Birleşik Devletleri'ni sembolize eder; çünkü Amerika Birleşik Devletleri, İsebel olan papalık gücüyle ilişkisi bakımından sahte peygamberdir. Amerika Birleşik Devletleri, Herodias'a bağlı olan Salome'dir. Balaam da sahte bir peygamberin simgesidir; ancak onun hikayesi yalnızca sahte bir peygamber olmaktan daha karmaşıktır.

Balaam'ın, İsrail'i üç kez kutsadıktan sonra kayda geçirilen kehanetleri, çeşitli şekillerde İslam ile ilişkilendirilir. Eşek İslam'ın bir sembolüdür ve konuşan eşiği Balaam'la ilgili bir hikayenin dışında tutamazsınız. Doğudan gelip bebek İsa'ya tapınan bilge adamlar Balaam'ın kehanetleri tarafından yönlendirildiler. Vahiy kitabının dokuzuncu bölümündeki üç 'vay'ın İslamı, sahte peygamber Muhammed'i temsil eder.

Sembollerin birden fazla anlama sahip olduğunu anlıyorsanız, şüphesiz birçok gerçeğin öylesine önemli olduğunu ki çeşitli sembollerle temsil edildiklerini de anlarsınız. Görümü belirleyen sembol, Roma'nın bir sembolüdür; dolayısıyla Roma'nın Kutsal Kitap peygamberlikleri boyunca başlıca bir tema olacağı açıktır. Roma'nın klasik ve yerleşik sembollerinden biri, Daniel kitabının on birinci bölümündeki kuzeyin kralıdır. Yardım eden hiç kimse olmadan sonuna gelen kuzeyin kralı, papalık gücüdür; Roma Kilisesi, Roma'nın papası, günah adamı.

Uriah Smith ile ilgili tartışmada, otuz altıncı ayetteki kuzey kralının Fransa, kırkıncı ayetteki kuzey kralının ise Türkiye olduğu iddia edildi. Hem Fransa hem de Türkiye, farklı bağlamlarda Amerika Birleşik Devletleri'nin sembolleridir; ancak Protestanlarda olduğu gibi ve bugün de olduğu gibi, Smith, kuzey kralının Modern Roma'nın bir sembolü olduğu gerçeğini reddetti ve Roma'nın simgesinin Fransa'da Amerika Birleşik Devletleri'nin bir simgesiyle temsil edildiğini, yine Roma'nın simgesinin Türkiye'de temsil edildiği şekliyle Amerika Birleşik Devletleri'nin bir sembolü olduğunu ileri sürdü.

Bağlam artık üç unsur içeriyor; Milleritlerin tarihi, Uriah Smith'in tarihi ve günümüz. Bu örneklerin her birinde, Roma'nın bir sembolü üzerinde bir tartışma vardır; bu sembol, Roma'nın Amerika Birleşik Devletleri'nin bir sembolü olarak yanlış anlaşılması nedeniyle yanlış uygulanmaktadır.

Daniel kitabındaki "günlük" konusundaki tartışma hattı, Roma'nın bir simgesiyle ilgili gerçeğe karşı çıkma yönündeki aynı vurguyu destekler; ancak bu tarihte bazı önemli nüanslar vardır.

Uriah Smith'in peygamberlik modelinin mantığı, takipçilerinin Vahiy kitabının on altıncı bölümündeki altıncı belayı yanlış uygulamalarına yol açtı. Her şeyin ruhsal olarak ele alınması gereken bir dönemde her şeyi harfi harfine uygulama girişimi bir yana, Smith'in on altıncı bölüme yaklaşımındaki başlıca sorun, ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşan üçlü birliğin özel yapısını görememesiydi. Sembollerin gerçek anlamlarını kişisel bir yorumun yüklediği anlamlarla değiştirerek Smith'in mantığı, üçlü birliğin nasıl oluştuğunu fark etme yetisini engeller; oysa onun nasıl oluştuğu, "Tanrı halkı için, ebedi kurtuluşlarının belirleneceği büyük sınav"dır.

Roma'nın sembollerinin yanlış kullanımı, Şeytan'ın, Tanrı'nın son günlerdeki halkının yalnızca modern Roma'yı değil, modern Roma'nın nasıl oluştuğunu da görmesini engelleme girişimidir. Birleşmiş Milletler, papalık gücü ve Amerika Birleşik Devletleri'nin bir araya gelmesiyle bağlantılı peygamberlik özelliklerini tanıma gerekliliği, beraberinde ebedî sonuçlar getirir.

Daniel kitabında, bu üç gücün ilişkilerini tanımanın önemini vurgulayan özel bir sınama vardır; Vahiy kitabında da aynı noktaları vurgulayan başka bir özel sınama vardır. William Miller, 2. Selanikliler'i incelerken, Daniel kitabındaki "günlük"ü putperest Roma olarak anladı. Miller, 2. Selanikliler'de putperest Roma ile Papalık Roma'sı arasındaki peygamberî ilişkinin betimlenmesinden, "günlük" sözcüğünün putperest Roma'nın bir simgesi olduğunu ve dolayısıyla ıssız kılan iğrençliğin Papalık Roma'sı olacağını anladı.

Ancak altını çizdiğimiz nokta şudur: 2. Selanikliler'de putperest Roma ile Papalık Roması arasındaki ilişki, şu dersi veren bir bağlamda ele alınır: Bu iki gücün ilişkisini anlamazsanız, kuvvetli bir aldanışa kapılırsınız ve ebediyen mahvolursunuz.

Bu, altıncı bela uyarısının aynısıdır; burada yalnızca ejderha—ki İkinci Selanikliler'de putperest Roma'dır—ve canavar—ki o pasajda "günahın adamı"dır—değil, aynı zamanda on altıncı bölümde yalancı peygamber de vardır. Metin, Modern Roma'nın, aynı zamanda modern Babil olan, üçlü birliğini oluşturan güçlerin birbirleriyle ilişkisini fark etmenin önemini vurgulamaktadır.

"günlük" üzerindeki tartışma, tam olarak aynı son gün tartışmasını ele alır; ancak Modern Roma'yı oluşturan üç gücün birbirleriyle ilişkisini anlamamanın önemini de katarak bu tartışmanın tanımlanmasını genişletir. Bu gerçeği görmeyi reddetmek, ödülünüz olarak büyük bir aldanışı garanti eder.

Mevcut tartışmada, Amerika Birleşik Devletleri'ni soyguncular olarak tanımlayanlar, Amerika Birleşik Devletleri'nin papalık gücünün bizzat kendisi olmak yerine ona tabi olarak defalarca temsil edilmesinin neden önemli olduğunu anlamayı kabul etmeye bile muktedir görünmüyorlar. Basit sağduyu, siyaset, tarih, evlilik ve Kutsal Kitap peygamberliğinde ilişkiyi kontrol eden gücün baş sayıldığını ve başın da görümü gerçekleştirmek için kendini yücelttiğini, sonra da düştüğünü kabul eder.

Amerika Birleşik Devletleri'ni yağmacılar olarak tanımlayan mantık, 321'den 538'e kadar temsil edilmiş ve ardından gerçekleşmiş olan tarihi uyarılayamaz. Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil

eden sembol, “günah insanı” ortaya çıkmadan önce sahneden çekilmelidir. “Günah insanı” son günlerde yeniden açığa çıkar ve ondan önce Amerika Birleşik Devletleri’nin sahneden çekilmesi gerekir.

Birleşik Devletler’deki Pazar yasası, Birleşik Devletler’i Modern Roma olarak tanımlamaz; ulusal yıkımın geldiğini ve Birleşik Devletler’in doğruluktan tamamen kopmuş olduğunu ortaya koyar. Birleşik Devletler, Pazar yasası sırasında yoldan saptığında açığa çıkan Modern Roma, papalık gücüdür; o da tam orada ve o anda, müttefiki olan sahte peygamberi az önce dize getirmiştir.

Daniel kitabındaki “the daily” ve bunun William Miller’in mesajıyla ilişkisi; Miller’in anlayışının 2. Selanikliler’in ikinci bölümünden türetilmiş olmasının önemi; ve altıncı bela sırasında giysilerinizi korumanız yönündeki uyarı — bunların tümü, güncel meseleleri ele alan o tartışmalardan unsurları belirlemektedir.

Son günlerde 2. Selanikliler 2. bölümdeki uyarı, Amerika Birleşik Devletleri’ni bir sembol olarak tanımlayan, ancak ABD’nin papalık Roma ile ilişkisini ele alan ışığın rehberliğini kabul etmeyi reddeden bir sınıfla ilgilidir. Bunu yaparken yalnızca papalık Roma ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkiyi değil, Vahiy’in on altıncı bölümündeki ejderha gücü olan Birleşmiş Milletler’i de görecekler.

Kardeş White’in sebep-sonuç ilişkisi kuramadıklarını belirlediği Uriah Smith, A.G. Daniells ve W.W. Prescott’ta olduğu gibi, son günlerde bu üç gücün ilişkisini açıklayan Tanrı’nın peygamberlik sözünün yönlendirmesine uymayı reddedenler de böyledir.

İlk, mevcut ve Uriah Smith tartışmalarında olduğu gibi, İkinci Selanikliler ve altıncı belada temsil edildiği üzere üç gücün ilişkisine dair tartışma da Amerika Birleşik Devletleri’ni işaret eden kişisel bir yorum sergiler; ancak Amerika Birleşik Devletleri’nin, yanlış anlayışlarını açığa çıkaracak ve muhtemelen onları aydınlığa götürecek bazı peygamberî özelliklerini görmeyi reddeder.

11 Eylül 2001’den sonra, Yoel’in dört böceği üzerine tartışma ortaya çıktı. Gerçek şu ki, bu böcekler, Katolik ve dinden dönmüş Protestan teolojisinin sokulmasıyla Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin kademeli bir ruhsal gerilemesini temsil ediyordu. Yine, dört böceğin doğru yorumu Roma’dır; ancak özel yorum bunun İslam olduğunu iddia ediyordu; ki bu, sahte bir peygamberin simgesidir ve dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri’nin bir simgesidir. Satır satır, az önce ele aldığımız Adventist tarihindeki tartışmaların tümü aynı gerçeğe tanıklık eder.

Yanlış taraf, dört tanığın tanıklığına dayanarak soyguncuları Amerika Birleşik Devletleri olarak tanımlar ve iki tanığın tanıklığına göre, yanlış tarafın Amerika Birleşik Devletleri’ni bir sembol olarak anlama biçimi yanlıştır. Tanrı’nın son günlerde yüz kırk dört bin arasında yer almaya aday olanları şu anda peygamberî bir sınavdan geçiyor. Bu, sadece şu tarafa ya da bu tarafa oy vermekle geçilen bir sınav değildir. Bu, ancak peygamberî kurallar doğru şekilde uygulandığında gerçekten doğru biçimde yönlendirilebilecek bir sınavdır. Yahuda oymağının Aslanı, son günlerdeki halkını yeterince derinlemesine çalışmadıkları gerçeğine uyandırmak için sapkın öğretilerin içeri sokulmasına izin verdi.

Bu hareket içinde bir sapkınlığın ortaya çıkmış olması, peygamberlik yorumlama kurallarına ilişkin kişisel yetkinliğimizin olması gerekenden daha zayıf olduğunu gösterir. Görümü Roma belirler ve son günlerin görümü kuzeyin kralının nihai yükselişi ve düşüşüdür. O “kral” aynı zamanda “günah adamı”dır; “günah adamı” da “kanunsuzluğun sırrı”dır ve “Kötü Olan”dır. O antikristtir, “senin halkının soyguncuları” olarak sembolize edilir ve Modern Roma’nın “başı”dır.

Sözü anlamakta kafası karışan, antikristin anlamını göremeyenler kesinlikle kendilerini antikristin safında bulacaklardır. Artık dünyayla özdeşleşmeye vaktimiz yok. Daniel payına düşen yerde ve konumunda duruyor. Daniel’in ve Yuhanna’nın peygamberlik sözleri anlaşılmalıdır. Birbirlerini açıklarlar. Dünyaya herkesin anlaması gereken gerçekleri sunarlar. Bu peygamberlik sözleri dünyada tanıklık edecektir. Bu son günlerde gerçekleştirmeleriyle kendilerini açıklayacaklardır. Kress Koleksiyonu, 105.